

KOUVOLAN
YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN
PERUSTELUT

Ympäristönsuojelumääräysten perusteluiden sisältö:

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite.....	3
2 § Määräysten antaminen ja valvonta	3
3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	3

LAINSÄÄDÄNTÖ

4 § Määräysten perusteluissa sovelletut säännökset.....	4
---	---

PÄÄSTÖJÄ JA NIIDEN HAITALLISIA VAIKUTUKSIA EHKÄISEVÄT MÄÄRÄYKSET

JÄTEVESIEN KÄSITTELY JA JOHTAMINEN

5 § Jätevesien käsittely pilaantumiselle herkillä alueilla	4
<i>Pohjavesialueet</i>	4
<i>Vesistöjen rantavyöhykkeet</i>	5
6 § Jätevesijärjestelmien suojaetäisyydet	5
7 § Vesikäymälän rakentamisrajoite	5
8 § Pienet jätevesimäärät	5
9 § Viemäriin johtaminen	5
10 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu	6
11 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu	6

JÄTTEET

12 § Betoni- ja tiilijätteen hyötykäyttö	7
13 § Maatalousjäte	7
14 § Kuivakäymälät	7
15 § Eläinten ruokinta.....	8
16 § Lumen vastaanottopaikat	8

ILMANSUOJELU

17 § Savukaasupäästöt ja niiden haitalliset vaikutukset	8
18 § Rakennusten ja rakenteiden rakennus-, kunnostus- ja puhtaanapitotyöt	9
19 § Kulkuväylien, pihojen ja yleisten alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt.....	9
20 § Purettavien rakennusten poltto.....	9

KEMIKAALIT

21 § Vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja nestemäisten vaarallisten jätteiden varastointi	10
22 § Vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja nestemäisten vaarallisten jätteiden varastointi pohjavesialueella	11
23 § Maanalaisten öljy- ja polttoainesäiliöiden tarkastukset	11
24 § Maanalaisten kemikaalisäiliöiden käytöstä poistaminen	11
25 § Maanpäällisten kemikaalisäiliöiden käytöstä poistaminen	12

MELU

26 § Toiminnot, joista ei tarvitse tehdä ilmoitusta tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta	12
--	----

27 § Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen	13
MAATALOUS	
28 § Talousvesikaivojen suojavyöhyke	13
ALLE 10 HEHTAARIN TURVETUOTANTOALUEET	
29 § Ilmoitusvelvollisuus.....	14
<u>MUUT MÄÄRÄYKSET</u>	
30 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä.....	14
31 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä	14
32 § Voimaantulo.....	15

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelulain 86/2000 1 §:ään on kirjattu lain tavoite.

Ympäristönsuojelumääräysten tavoite on sama kuin ympäristönsuojelulainkin, joskin kaikkiin tavoitteisiin liittyen ei ole annettu määräyksiä.

Ympäristönsuojelulaki ja –asetus sekä niiden nojalla annetut säädökset ovat usein niin yleispiirteisiä, että ympäristönsuojelun valvonnan toteuttaminen paikallistasolla on niiden avulla toisinaan hyvin vaikeaa tai jopa mahdotonta. Näiden määräysten tavoitteena on toimia valvonnan työkaluna helpottaen valvontaa ja yhtenäistären säädösten tulkintaa.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaan ympäristönsuojelumääräykset antaa kunnanvaltuusto.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Toimivaltaa ei kuitenkaan voida siirtää viranhaltijalle asiassa, joka sisältää hallintopakon käyttämistä.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelumääräysten tarkoituksena on ympäristönsuojelulaissa ja –asetuksessa olevien tai niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten täytäntöönpano. Ympäristönsuojelulain 19 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojelumääräykset voidaan antaa koko kuntaa tai vain sen osaa koskevina. Mikäli määräyksissä ei muuta mainita, koskevat ne koko kunnan aluetta. Joillekin erityishuomiota vaativille alueille on paikallisista olosuhteista johtuen annettu näitä alueita erikseen koskevia määräyksiä. Tärkeillä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvilla pohjavesialueilla erityismääräyksiä tarvitaan pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. Rantavyöhykkeillä tavoitteena on etenkin pintavesien suojelu. Taajaan rakennetuilla alueille erityismääräykset ovat tarpeen esimerkiksi naapureiden terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja yleisillä alueille viihtyisyyden parantamiseksi.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkisesti samantasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa ja niitä noudatetaan samaan tapaan. Ympäristönsuojelumääräykset on annettu kuitenkin ympäristönsuojelullisin perustein.

Määräykset eivät voi koskea ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista toimintaa eivätkä 30 § 3 momentissa (koeluontoinen toiminta), 62 §:ssä (poikkeukselliset tilanteet), 78 §:n 2 momentissa (pilaantuneet maat) tarkoitettua eivätkä puolustusvoimien toimintaa. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset eivät myöskään voi koskea toimintaa, jonka ympäristönsuojeluvaatimuksista säädetään valtioneuvoston asetuksessa ja joka rekisteröidään tietojärjestelmään siten kuin 65 §:n 1 tai 2 momentissa säädetään (YSL 19 § 1 mom).

Määräykset voivat koskea:

1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;

- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) alueita, joilla ympäristön erityisen pilaantumisaaravan vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;
- 5) vyöhykkeitä ja alueita, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista;
- 7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.
(YSL 19 § 2 mom)

LAINSÄÄDÄNTÖ

4 § Määräysten perusteluissa sovelletut säännökset

Ympäristönsuojelulaki 86/2000 (YSL)

Ympäristönsuojeluasetus 169/2000 (YSA)

Jätelaki 646/2011 (JL)

Valtioneuvoston asetus jätteistä 179/2012

Vesilaki 587/2011

Laki kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta 64/1986

Laki eräistä naapurussuhteista 26/1920

Valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa 591/2006, nk. MARA-asetus

Valtioneuvoston asetus maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta 931/2000, nk. nitraattiasetus

Valtioneuvoston asetus talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla 209/2011, nk. hajajätevesiasetus

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista 344/1983

PÄÄSTÖJÄ JA NIIDEN HAITALLISIA VAIKUTUKSIA EHKÄISEVÄT MÄÄRÄYKSET

JÄTEVESIEN KÄSITTELY JA JOHTAMINEN

Vähimmäisvaatimukset on mainittu ympäristönsuojelulain 27 c §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (209/2011) eli nk. hajajätevesiasetuksessa, 3 §:ssä. Jätevesijärjestelmien parantamisen siirtymäaikoja on käsitelty asetuksen 10 §:ssä sekä ympäristönsuojelulain 27 d §:ssä.

5 § Jätevesien käsittely pilaantumiselle herkillä alueilla

Pohjavesialueet

Pohjaveden pilaamiskiellon mukaan ainetta ei saa johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu olennaisesti huonontua (YSL 8 § 1 mom kohta 1). Kunnan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea mm. alueita, joilla

ympäristön erityisen pilaantumisaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön, ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon (YSL 19 § 2 mom kohta 4). Määräyksessä on kielletty puhdistettuja suihku- ja lavuaarivesiä lukuun ottamatta kaikkien jätevesien johtaminen ojaan ja imeyttäminen maahan pohjaveden muodostumisalueilla. Jätevesien päästäminen maahan pohjaveden muodostumisalueilla aiheuttaa erityisen suuren riskin pohjaveden pilaantumislle pitkällä aikavälillä.

Pohjavesialueiden reunavyöhykkeillä jätevesien käsittelyvaatimukset ratkaistaan tapauskohtaisesti käsittelyjärjestelmän rakennus- tai toimenpidelupahakemuksen käsittelyn yhteydessä. Vaatimustasoon vaikuttavat mm. maaperän laatu ja pohjaveden virtaussuunta.

Vesistöjen rantavyöhykkeet

Vesistöjen rantavyöhykkeillä kaikissa uusissa kiinteistöissä ja niissä vanhoissa, joissa pesu- ja wc-vesien erilliskäsittely on mahdollista, on hygieenisen haitan ja ravinnekuormituksen vuoksi kerättävä wc-vedet umpisäiliöön. Jätevesien sisältämät ravinteet rehevöittävät vesistöjä ja mikrobit heikentävät uimaveden laatua. Kaikkien jätevesien johtamista umpisäiliöön pidetään ranta-alueilla kuitenkin ympäristön pilaamisriskiin nähden kohtuuttomana, joten mikäli wc-vesien eriyttäminen jätevesistä ei ole mahdollista, voidaan jätevedet käsitellä noudattaen hajajätevesiasetuksen 4 §:n mukaista pilaantumislle herkkien alueiden puhdistustasoa.

6 § Jätevesijärjestelmien suojaetäisyydet

Jätevesien käsittelylaitteiston ja jätevesien purkupaikan suojaetäisyyksille pykälässä mainittuihin kohteisiin on annettu suositukset, lukuun ottamatta vesistöjä, joihin suojaetäisyys on annettu määräyksenä. Suojaetäisyyksien päämääränä on vesistöjen ja pohjaveden suojele sekä naapureille aiheutuvan kohtuuttoman rasituksen estäminen.

7 § Vesikäymälän rakentamisrajoite

Säiliöiden tulee sijaita sellaisessa paikassa, että ne voidaan imeä tyhjäksi ajoneuvossa olevaan säiliöön.

8 § Pienet jätevesimäärät

Ympäristönsuojelulain 27 b §:n 2 momentin mukaan muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

9 § Viemäriin johtaminen

Teollisuusjätevesien ja muiden pilaavia aineita sisältävien jätevesien johtamisesta vesihuoltolaitoksen verkostoon tulee sopia erikseen vesihuoltolaitoksen kanssa. Haittojen ehkäisemiseksi jätevedet tulee käsitellä ennen verkostoon johtamista (YSA 36 § 1 mom). Mikäli vesihuoltolaitoksen viemäriin päästetään haitallisia aineita eikä toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että päästö sisältää niin vähän kyseisiä aineita, ettei niiden päästämisestä aiheudu haittaa vesihuoltolaitoksen toiminnalle, tulee toiminnalle hakea ympäristölupaa (YSA 3 §).

Uudet öljynerotilaitteistot tulee varustaa hälytinlaitteistolla, jotta täytyminen huomataan riittävän ajoissa. Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa (YSL 4 § 2 mom kohta 3).

Kiinteistön haltija on vastuussa laitteistojen toiminnasta. Jos toiminnasta uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen ehkäisemiseksi (YSL 5 § 2 mom).

10 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

Pestäessä muutamaa ajoneuvoa tai vastaavaa laitetta silloin tällöin ilman liuotinpesuaineita voidaan katsoa, että syntyvien jätevesien määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Pesuvedet voidaan tällöin johtaa puhdistamatta maahan; joko imeyttää maaperään tai johtaa sadevesiviemäriin (YSL 27 b § 2 mom). Pesuvesistä ei saa aiheutua kohtuutonta haittaa naapureille.

Aina liuottimilla pestäessä tai pesun ollessa ammattimaista tai laajamittaista tulee pesun tapahtua tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla. Ympäristönsuojelulain mukaan maahan ei saa päästää ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle (YSL 7 §). Ainetta ei myöskään saa johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu muutoin oleellisesti huonontua tai toisen kiinteistöllä oleva pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää (YSL 8 § 1 mom kohdat 1 ja 2). Pesusta syntyvät jätevedet tulee johtaa yleiseen viemäriverkostoon tai johtaa ja käsitellä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa (YSL 27 b § 1 mom). Jätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella 209/2011. Pesulle tulee olla ympäristölupa, mikäli siitä voi aiheutua vesistön, ojan, lähteen tai noron pilaantumista, luokitellulla pohjavesialueella pohjaveden pilaantumista tai eräistä naapuruussuhteista annetun lain 26/1920 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisusta naapurustolle (YSL 28 § 2 mom kohdat 1, 2 ja 3, YSA 1 § 2 mom).

Se, jonka toiminnasta on aiheutunut maaperän tai pohjaveden pilaantumista on velvollinen puhdistamaan maaperän ja pohjaveden siihen tilaan, ettei siitä voi aiheutua terveyshaittaa eikä haittaa tai vaaraa ympäristölle (YSL 75 § 1 mom).

Yleisillä alueilla ei ajoneuvoja saa pestä, sillä pesusta voi aiheutua haittaa muille alueiden käyttäjille.

Vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi kielletään pesuvesien johtaminen suoraan vesistöön, lukuun ottamatta veneiden pesua pelkällä vedellä.

11 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Vesien suojelemiseksi on suositeltavaa, että edes yksityistalouksien omien mattojen pesuvesiä ei päästettäisi suoraan vesistöön. Ranta-alueilla pesuun tulee käyttää biohajoavia pesuaineita (esim. mäntysuopaa).

Ammattimaisesti tai muutoin laajamittaisesti sekä yleisillä pesupaikoilla mattoja pestäessä tulee pesuvedet käsitellä kuten muutkin jätevedet. Jätevedet tulee tällöin johtaa yleiseen

viemäriverkostoon tai käsitellä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa (YSL 27 b § 1 mom). Jätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella 209/2011. Pesulle tulee olla ympäristölupa, mikäli siitä voi aiheutua vesistön, ojan, lähteen tai noron pilaantumista, luokitellulla pohjavesialueella pohjaveden pilaantumista tai eräistä naapurussuhteista annetun lain 26/1920 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitystä naapurustolle (YSL 28 § 2 mom kohdat 1, 2 ja 3, YSA 1 § 2 mom).

JÄTTEET

12 § Betoni- ja tiilijätteen hyötykäyttö

Jätelain mukaan jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti (YSL 5 § 3 mom, JL 13 §1 mom). Ilman ympäristönsuojeluviranomaisen lupaa tapahtuva jätteen hautaaminen katsotaan lähtökohtaisesti sen hylkäämiseksi.

Ympäristönsuojelulain mukaan jätteen laitos- tai ammattimaiseen hyödyntämiseen, käsittelyyn ja loppukäsittelyyn on yleensä oltava ympäristölupa riippumatta siitä, kuinka paljon jätettä hyödynnetään tai käsitellään (YSL 28 § 2 mom kohta 4, YSA 1 § kohta 13 f). Valtioneuvoston asetuksen eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (591/2006) eli nk. MARA-asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa betoni- ja tiilijätettä voidaan hyödyntää ilman ympäristölupaa noudattaen asetuksessa esitettyjä vaatimuksia. Noudatettaessa MARA-asetusta tehdään hyödyntämisestä ilmoitus Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Ilmoitus tulee tehdä pienistäkin jätemääristä.

Koska sekä ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupamenettely että MARA-asetuksen mukainen ilmoitusmenettely on tarkoitettu jätteiden laitos- ja ammattimaiseen käsittelyyn, ovat ne raskaita prosesseja pienten jätemäärien hyödyntämiselle. Menettelyä halutaan näiden osalta helpottaa määräyksellä, että ympäristönsuojeluviranomainen voi tietyissä tapauksissa hyväksyä pienten betoni- ja tiilijättemäärien käytön maarakentamisessa. Tällöinkin tulee olla kyse valtioneuvoston jätteistä antaman asetuksen mukaisesta jätteen hyödyntämisestä (179/2012 liite 1 kohta R5) eli betoni- ja tiilijätteellä korvataan maarakentamisessa tarvittavia puhtaita maa-aineksia tai muita materiaaleja. Toiminnasta ei saa aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa. Hyödyntämisestä on tehtävä ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle viimeistään 30 päivää ennen toimenpidettä.

13 § Maatalousjäte

Jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti (YSL 5 § 3 mom, JL 13 § 1 mom). Eloperäistäkään maatalousjätettä ei saa hylätä metsään tai muualle luontoon, koska se aiheuttaa mm. viihtyisyyden vähenemistä. Jäte on hyödynnettävä ja käsiteltävä asianmukaisella tavalla tai luovutettava käsiteltäväksi vastaanottajalle, jolla on toimintaan ympäristölupa.

14 § Kuivakäymälät

Jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle tai muuta yleisen tai yksityisen edun loukkausta (YSL 5 § 3 mom, JL 13 § 2 mom). Kuivakäymälää tulee hoitaa sekä käymälä tulee rakentaa ja sijoittaa siten, ettei siitä aiheudu päästöjä maaperään tai vesistöön eikä haju- tai muutakaan kohtuutonta haittaa naapureille.

Käymälää ei saa sijoittaa tulva-alueelle. Tulva-alueen leveys määräytyy rakennusjärjestyksen mukaisesti.

Jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. (YSL 5 § 3 mom, JL 13 § 1 mom). Kompostoimatonta käymäläjätettä ei saa haudata tai johtaa maahan, vaan jäte on käsiteltävä ja hyödynnettävä asianmukaisella tavalla tai luovutettava käsiteltäväksi vastaanottajalle, jolla on toimintaan ympäristölupa.

15 § Eläinten ruokinta

Jätteestä ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista tai muuta yleisen tai yksityisen edun loukkausta (YSL 5 § 3 mom, JL 13 § 2 mom). Elintarvikejätteen käyttö lintujen ja muiden luonnonvaraisten eläinten ruokinnassa on kielletty asuinkiinteistöjen pihilla ja parvekkeilla sekä yleisillä alueilla.

16 § Lumen vastaanottoaikat

Lumen vastaanottoaikoille ei lähtökohtaisesti tarvita ympäristölupaa. Jos toiminnasta kuitenkin aiheutuu ympäristön pilaantumisen vaaraa tai eräistä naapurussuhteista annetussa laissa (26/1920) tarkoitettua kohtuutonta rasiutusta, tulee toiminnalle hakea ympäristölupaa (YSL 28 § 1 mom ja 2 mom kohta 3). Kohtuutonta rasiutusta naapurustolle voivat aiheuttaa ainakin roskaantuminen ja vettyminen.

Jätelain mukaan jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua haittaa ympäristölle eikä roskaantumista (JL 13 § 2 mom). Tämän estämiseksi vastaanottoaikat ja niiden ympäristö tulee siivota vuosittain ja vastaanottoaikan haltijan tulee huolehtia siitä, ettei alueelle tuoda muuta jätettä.

Vesistöjen roskaantumisen estämiseksi lumen vastaanottoaikkojen sijoittaminen vesistöön ja vesistöjen rantavyöhykkeelle on kielletty. Sijoittaminen pohjavesialueelle on kielletty, jottei toiminta aiheuta pohjaveden pilaantumisen vaaraa (YSL 8 § kohta 1). Määräyksen kahden vuoden siirtymäaikaa vanhojen lumenkaatoaikkojen siirtämiseksi pois tällaisilta alueilta pidetään kohtuullisena.

ILMANSUOJELU

17 § Savukaasupäästöt ja niiden haitalliset vaikutukset

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että noudatetaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoituksenmukaisia ja kustannustehokkaita eri toimien yhdistelmiä, kuten työmenetelmiä sekä polttoainevalintoja (YSL 4 § 1 mom kohta 4). Polttolaitteeseen sopimattoman materiaalin, esim. tuoreen tai määrän puun, poltto on kielletty niistä aiheutuvan savuhaitan vuoksi. Savusta voi olla kohtuutonta haittaa etenkin naapureiden viihtyvyydelle. Polttolaitteita tulee säätää, käyttää ja huoltaa siten, että poltosta aiheutuva savuhaitta jää mahdollisimman vähäiseksi.

Taajaan rakennetulla alueella avopoltto on savuhaitan vuoksi kielletty määräyksessä mainittuja poikkeuksia lukuun ottamatta.

18 § Rakennusten ja rakenteiden rakennus-, kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että haitalliset ympäristövaikutukset ehkäistään ennakolta tai, milloin haitallisten vaikutusten syntymistä ei voida kokonaan ehkäistä, rajoitetaan ne mahdollisimman vähäisiksi (YSL 4 § 1 mom kohta 1). Ulkona tehtävissä hiekkapuhallus- ja muissa pölyävissä kunnostustöissä tulee käyttää määräyksen mukaisia suojauksia, jotta jätteiden pääsy ympäristöön estetään.

Jätettä ei saa hylätä eikä siitä saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista tai muuta yleisen tai yksityisen edun loukkausta (YSL 5 § 3 mom, JL 13 § 1 ja 2 mom). Työstä aiheutuva pöly voi aiheuttaa haittaa alueella liikkuvien ja oleskelevien ihmisten terveydelle ja viihtyvyydelle sekä omaisuudelle. Maanpinta tulee suojata, jotta työstä aiheutuvat jätteet voidaan kerätä ja toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn.

19 § Kulkuväylien, pihojen ja yleisten alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että haitalliset ympäristövaikutukset ehkäistään ennakolta tai, milloin haitallisten vaikutusten syntymistä ei voida kokonaan ehkäistä, rajoitetaan ne mahdollisimman vähäisiksi (YSL 4 § 1 mom kohta 1). Jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. Jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista tai muuta yleisen tai yksityisen edun loukkausta (YSL 5 § 3 mom, JL 13 § 1 ja 2 mom). Hiekoitushiekan koneellisen poistamisen tai muun koneellisen kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen voi aiheuttaa haittaa alueella liikkuvien ja oleskelevien ihmisten terveydelle ja viihtyvyydelle sekä omaisuudelle. Pölyäminen on tarvittaessa estettävä esim. kastelemalla puhdistettava alue.

Uudelleenkäytettävästä hiekoitushiekasta on poistettava roskat mahdollisimman pian, jotta hiekan varastointi ei aiheuta ympäristön roskaantumista eikä viihtyisyyden vähenemistä.

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena myös, että noudatetaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoituksenmukaisia työmenetelmiä (YSL 4 § 1 mom kohta 4). Lehtipuhaltimen käyttö hiekoitushiekan poistamisessa aiheuttaa hyötyyn nähden kohtuutonta pöly- ja meluhaittaa, joten se on kielletty.

20 § Purettavien rakennusten poltto

Jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. Jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle eikä roskaantumista. (YSL 5 § 3 mom, JL 13 § 1 ja 2 mom). Lajiltaan ja laadultaan erilaiset jätteet on kerättävä ja pidettävä jätehuollossa toistaan erillään siinä laajuudessa kuin se jätelaissa säädetyn jätehuollon etusijajärjestyksen noudattamiseksi tai jätehuollon asianmukaiseksi järjestämiseksi tarpeellista (JL 8 § 1 mom). Etusijajärjestyksen mukaan syntynyt jäte on ensisijaisesti valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja toissijaisesti kierrätettävä. Jos kierrätys ei ole mahdollista, jäte on hyödynnettävä muulla tavoin, mukaan lukien hyödyntäminen energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, on jäte loppukäsiteltävä.

Määräyksen mukaan rakennusten ja muiden jätteiden hävittäminen eli loppukäsittely polttamalla on kielletty jätehuollon etusijajärjestyksen perusteella. Lisäksi jätteen poltosta syntyvästä savusta voi aiheutua kohtuutonta haittaa naapureille ja tuhka- ja maaperän pilaantumista. Maaperän pilaamiskielto sisältyy ympäristönsuojelulain 7 §:ään.

Pelastuslaitokselle on määräyksellä myönnetty poikkeaminen jätehuoltolain mukaisesta jätehuollon etusijajärjestyksestä siltä osin, kuin rakennuksia tarvitaan harjoituskäyttöön. Ympäristönsuojeluviranomainen tarkastaa pelastuslaitoksen tekemän ilmoituksen purettavan rakennuksen poltosta ja antaa sen johdosta tarvittavat määräykset ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja naapureihin kohdistuvan haitan vähentämiseksi.

KEMIKAALIT

21 § Vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja nestemäisten vaarallisten jätteiden varastointi

Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaan maahan ei saa päästää jätettä tai muuta ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, viihtyisyyden melkoista vähentymistä tai muu niihin verrattava yleisen tai yksityisen edun loukkaus. Ympäristönsuojelulain 4 §:n 1 momentin kohdan 3 mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Määräyksessä esitettyjen rakenteiden katsotaan täyttävän parhaan käyttökelpoisen tekniikan vaatimukset maaperän pilaantumisen ehkäisemiseksi. Sisätilojen varastoinnille annetut määräykset koskevat vain varastotiloja.

Säiliöiden ja astioiden päällysmarkinnöistä on käytävä ilmi mitä kemikaalia ne sisältävät. Tieto on tarpeen mm. onnettomuustilanteissa. Ympäristönsuojelulain 5 § 3 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on noudatettava jätelain 2 luvussa säädettyjä yleisiä velvollisuuksia ja periaatteita. Näihin kuuluu mm. vaarallisten jätteiden sekoittamiskielto. Vaarallista jätettä ei saa laimentaa eikä muulla tavoin sekoittaa lajiltaan tai laadultaan erilaiseen jätteeseen tai muuhun aineeseen (JL 17 § 1 mom). Valtioneuvoston jätteistä antaman asetuksen mukaan jäte on pakattava ja merkittävä siten, että jätteelle voidaan järjestää sen laadun mukainen käsittely (179/2012 7 §). Kun astioissa on merkintä mitä jätettä ne sisältävät, vähennetään riskiä että jätteet sekoittuisivat epähuomiossa.

Ympäristönsuojelulain 5 §:n 2 momenttiin on kirjattu pilaantumisen torjuntavelvollisuus: jos toiminnasta aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen ehkäisemiseksi tai jos pilaantumista on jo aiheutunut, sen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi. Ympäristön pilaantumiseen johtaneista onnettomuuksista on ilmoitettava välittömästi pelastuslaitokselle, jotta pilaantumisen laajuus voidaan minimoida. Ympäristönsuojelulain mukaan aiheuttajan on välittömästi ilmoitettava pilaantumisesta myös joko kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen Ympäristövastuualueelle (YSL 76 §). Pilaantumisen aiheuttaja on vastuussa pilaantuneen maaperän puhdistamisesta (YSL 75 §). Pilaantuneen maa-aineksen saa luovuttaa vain sellaiseen yritykseen, jolla on ympäristölupa sen vastaanottoon (YSL 78 § 1 mom).

Säiliöiden ja varastojen parantamiselle on asetettu kymmenen vuoden määräaika, jotta määräys ei ole yrityksille taloudellisesti kohtuuton. Ulkona olevat vanhat, määräysten voimaan tullessa käytössä olleet yksivaippaiset maanpäälliset säiliöt on kuitenkin sijoitettava suoja-altaaseen vasta säiliöiden saavuttaessa 25 vuoden iän, vaikka määräyksen viiden

vuoden määräaika umpeutuisi tätä ennen. Säiliöiden vuotoriskin katsotaan lisääntyvän 25 vuoden jälkeen.

22 § Vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja nestemäisten vaarallisten jätteiden varastointi pohjavesialueella

Ympäristönsuojelulain 8 §:n 1 momentin kohdan 1 mukaan ainetta ei saa laittaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu muutoin olennaisesti huonontua. Uusien maanalaisten säiliöiden asentaminen on pohjavesialueilla kielletty ja vanhat maanalaiset säiliöt on niitä uusittaessa korvattava maanpäällisillä säiliöillä, jotta riski pohjaveden pilaantumiselle on mahdollisimman pieni. Maanalaiset säiliöt ja niiden putket voivat vuotaa maan alla ilman että omistaja on siitä tietoinen. Pohjavettä ei yleensä voida puhdistaa.

Myös tilapäisten työmaiden säiliöiden tulee pohjavesialueilla olla kaksivaippaisia tai kiinteällä suoja-altaalla varustettuja. Kaksivaippaisuus tai suoja-allas vaaditaan myös tilapäisten työmaiden säiliöiltä, koska säiliöiden siirtelyssä tapahtuvat onnettomuudet aiheuttavat riskin pohjavedelle.

23 § Maanalaisten öljy- ja polttoainesäiliöiden tarkastukset

Toiminnanharjoittajan on oltava riittävästi selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (YSL 5 § 1 mom). Maanalaiset säiliöt ja niiden putket voivat vuotaa maan alla ilman että omistaja on siitä tietoinen. Tähän mennessä maanalaisten säiliöiden tarkastusvelvollisuus on koskenut vain pelastuslaitoksen öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmassa esitetyillä tärkeillä pohjavesialueilla sijaitsevia poltto- ja dieselöljysäiliöitä (344/1983 1 §). Määräyksessä edellytetään, että lukuun ottamatta vuodonilmaisujärjestelmällä varustettuja säiliöitä, on maanalaiset öljy- ja polttoainesäiliöt tarkastettava kaikkialla määräajoin. Määräys on annettu, jotta säiliöiden omistajat/haltijat ovat tietoisia niiden kunnosta eivätkä huonokuntoiset säiliöt aiheuta ympäristön pilaantumisen varaa.

Vanhojen säiliöiden tarkastukselle on asetettu siirtymäaika, jotta määräys ei olisi yrityksille eikä asukkaille kohtuuton.

24 § Maanalaisten kemikaalisäiliöiden käytöstä poistaminen

Käytöstä poistettu säiliö on jätettä eikä sitä saa hylätä (YSL 5 § 3 mom, JL 5 § 1 mom, JL 13 § 1 mom). Kaikki maanalaiset käytöstä poistetut säiliöt on kaivettava putkistoineen maaperästä vuoden kuluessa käytöstä poistamisesta. Säiliöitä poistetaan käytöstä mm. niiden huonokuntoisuuden (C-luokka tai alempi) vuoksi, lämmitystapaa vaihdettaessa tai muutoin niiden muuttuessa tarpeettomiksi.

Lajiltaan erilaiset jätteet on pidettävä jätehuollossa toisistaan erillään jätehuollon asianmukaiseksi järjestämiseksi (YSL 5 § 3 mom, JL 15 § 1 mom). Säiliö on aina puhdistutettava ennen poistamista, jotta sen sisältämä vaarallinen jäte ja säiliö voidaan toimittaa erikseen niihin vastaanottopaikkoihin, jolla on ympäristölupa kyseisen jätteen käsittelyyn. Todistus puhdistuksesta on säilytettävä mahdollista ympäristönsuojeluviranomaisen tarkastusta varten. Määräys on tarpeen valvonnan toteuttamiseksi. Mikäli säiliön poiston yhteydessä voidaan epäillä maaperän pilaantuneen,

on asiasta ilmoitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle (YSL 76 §). Pilaantunut maa tulee käsitellä ympäristönsuojeluviranomaisen edellyttämällä tavalla, eli yleensä toimittaa vastaanottajalle, jolla on pilaantuneiden maa-ainesten käsittelyyn ympäristölupa (YSL 78 § 1 mom).

Säiliötä ei tarvitse poistaa maaperästä, mikäli se on todistettavasti ennen määräysten voimaantuloa puhdistettu ja täytetty hiekalla. Tällaisen säiliön poistamista jälkikäteen pidetään kohtuuttomana. Säiliön täyttö- ja ilmaputket on kuitenkin poistettava, jottei kukaan erehdy täyttämään säiliötä niiden kautta. Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että otetaan huomioon mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen (YSL 4 § 1 mom kohta 2).

Pelastuslaitoksen öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmassa esitetyillä tärkeillä pohjavesialueilla on huonokuntoiset (C-luokan) maanalaiset poltto- ja dieselöljysäiliöt poistettava käytöstä pääsääntöisesti kuuden kuukauden kuluessa tarkastuksen suorittamisesta (344/1983 10 § 4 mom).

25 § Maanpäällisten kemikaalisäiliöiden käytöstä poistaminen

Maanpäällinen säiliö on puhdistuttava vuoden kuluessa käytöstä poistamisesta. Säiliöön jäävä kemikaali aiheuttaa riskin maaperän pilaantumiselle. Todistus puhdistuksesta on säilytettävä mahdollista ympäristönsuojeluviranomaisen tarkastusta varten. Määräys on tarpeen valvonnan toteuttamiseksi. Määräyksessä annettua yhden vuoden määräaikaa puhdistaa käytöstä poistettu säiliö pidetään kohtuullisena. Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että otetaan huomioon mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen (YSL 4 § 1 mom kohta 2).

MELU

26 § Toiminnot, joista ei tarvitse tehdä ilmoitusta tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Jos hanke toteutetaan usean kunnan alueella, ilmoitus tehdään sille elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, jonka toimialueella melu tai tärinä pääasiassa ilmenee (YSL 60 §). Ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tätä lyhyemmästä ajasta (YSL 60 §). Aikaa ei ole määräyksillä lyhennetty.

Ilmoitusta ei tarvitse tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta, yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta, puolustusvoimien toiminnasta eikä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset 19 §:n nojalla ja samalla määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole (YSL 60 § 2 mom).

Määräyksen tavoitteena on helpottaa toiminnanharjoittajien ja viranomaisten toimintaa lieventämällä meluilmoitusmenettelyä. Määräyksen mukaan ilmoitusta ei tarvitse tehdä, jos toiminnalla on maastoliikennelain (1710/1995) 30 §:n tai vesiliikennelain (463/1996) 21 §:n mukainen lupa kilpailuihin tai harjoituksiin, koska kyseisissä luvissa voidaan huomioida myös

melun aiheuttamat ympäristövaikutukset. Muut määräyksessä mainitut toiminnot ovat yleensä sellaisia, joista ei voida katsoa aiheutuvan erityisen häiritsevää melua tai tärinää, joten niiltä ei vaadita meluilmoitusta tehtäväksi kuin poikkeustapauksissa. Poikkeustapauksena pidetään esim. sitä, että samasta tapahtumasta on aikaisemmin tullut meluvalituksia ympäristönsuojeluviranomaiselle. Siitä huolimatta, että meluilmoitusta ei vaadita, ei toiminnasta silti saa aiheutua kohtuutonta haittaa naapureille. Mikäli valituksia tulee, on toiminnanharjoittaja velvollinen tarvittaessa pyrkimään vähentämään haittaa. Haitan rajoittamiseksi on määräyksessä annettu keskiäänitaso, joka ei saa ylittyä 10 m päässä äänentoistolaitteistosta.

Ilmoitusta koskevassa päätöksessä ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa muitakin kuin ainoastaan melua koskevia määräyksiä.

27 § Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden (esim. sirkkeli, kulmahiomakone, lehtipuhallin ja ruohonleikkuri) käyttäminen sekä toimintojen suorittaminen on kielletty yöaikaan, jotta ei aiheuteta kohtuutonta räsitusta naapureille. Toimintojen suorittamista yöaikaan ei pidetä välttämättömänä. Haitalliset ympäristövaikutukset tulee ensisijaisesti ehkäistä ennakolta (YSL 4 § 1 mom kohta 1). Toimintaan, josta saattaa aiheutua eräistä naapuruussuhteista annetun lain (26/1920) 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta räsitusta, on oltava ympäristölupa.

Määräyksessä mainitut tietyt toiminnot on rajattu kiellon ulkopuolelle, koska niiden kieltämisen on katsottu olevat kohtuutonta. Maa- ja metsätalouden harjoittamisen vuoksi välttämättömiä tilapäisiä toimintoja ovat esim. leikkuupuimurin, heinän/viljankuivurin ja sadetuslaitteen käyttö.

MAATALOUS

28 § Talousvesikaivojen suojavyöhyke

Valtioneuvoton asetuksessa maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta 931/2000 suositellaan, että talousvesien hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille jätetään maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajista riippuen vähintään 30-100 metrin levyinen suojavyöhyke käsittelemättä kotieläinten lannalla. Tämä on kaivojen osalta asetettu nyt määräykseksi. Ympäristönsuojelulain mukaan ainetta ei saa laittaa sellaiseen paikkaan, että toisen kiinteistöllä oleva pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää tai toimenpide vaikuttamalla pohjaveden laatuun muutoin saattaa loukata toisen yleistä tai yksityistä etua (YSL 8 § 1 mom kohdat 2 ja 3).

ALLE 10 HEHTAARIN TURVETUOTANTOALUEET

29 § Ilmoitusvelvollisuus

Turvetuotannolla ja siihen liittyvällä ojituksella on oltava ympäristölupa, jos tuotantoalueen koko on yli 10 hehtaaria (YSA 1 § 1 mom kohta 7 d). Myös alle 10 hehtaarin tuotantoalan kuivatusvedet saattavat kuitenkin aiheuttaa vesistön pilaantumista tai tuotannon aiheuttama pöly ja melu voivat aiheuttaa kohtuutonta rasisitusta naapurustolle. Toimintaan, josta saattaa aiheutua vesistön pilaantumista tai eräistä naapuruussuhteista annetun lain 26/1920 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisitusta naapurustolle ja jätevesien johtamiseen, josta saattaa aiheutua ojan, lähteen tai noron pilaantumista, on oltava ympäristölupa (YSL 28 § 2 mom kohdat 1, 2 ja 3). Alle 10 hehtaarin turvetuotantoalueen käyttöönotosta tulee tehdä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Viranomainen käsittelee ilmoituksen ja antaa ympäristönsuojelulain 85 §:n nojalla tarpeelliset määräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräystä noudattamalla turvetuotantoalue ei tarvitse ympäristölupaa.

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa (YSL 4 § 1 mom kohta 3).

MUUT MÄÄRÄYKSET

30 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 3 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisistä syistä myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksistä. Lähtökohtana on, että määräyksistä poiketaan harvoin ja vain yksittäistapauksissa. Poikkeamisesta ei saa aiheutua ympäristönsuojelumääräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaansa, mukaan lukien poikkeuksen myöntäminen ympäristönsuojelumääräyksistä, alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa (64/1986) säädetään.

31 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelulain 13 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Ympäristönsuojelumääräysten rikkomistilanteessa valvontaviranomainen voi kieltää jatkamasta tai toistamasta määräyksen vastaista menettelyä tai määrätä velvollisuus täytettäväksi muulla tavalla. Ympäristönsuojelulain 88 §:n 1 momentin mukaan viranomainen voi tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Toimivalta pakkokeinojen käyttämiseen on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella.

Ympäristönsuojelulain 116 §:n 2 momentissa on rangaistussäännös, jonka nojalla voidaan ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tuomita sakkorangaistus yleisessä tuomioistuimessa. Määräysten rikkomisesta voidaan tehdä ilmoitus poliisille esitutkintaa varten.

32 § Voimaantulo

Kunnanvaltuusto päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaisesti.

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 4 momentin mukaan ympäristönsuojelumääräysten hyväksymistä koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.